

jo ordne det saaledes, at de, med Hensyn til hvem Ministeriet selv nærede Tvivl, opførtes ikke paa Forslaget, men paa en særlig Liste, som blev Udvalget meddelt, men ikke offentliggjort paa samme Maade som Lovforslaget. Allerede nu bliver ikke sjældent nogle taget med paa en Tillægsliste, ja, endog ved tredie Behandling kan der komme nye med. Det er imidlertid Folk, hvis Sager er nøjere undersøgt.

Jeg henstiller altsaa vedblivende til den højtærede Minister, om der ikke her er en Maade, hvorpaa man kan komme ud over Vanskelighederne.

Lewinsky: Jeg kan ikke undlade at tage Afstand fra de Udtalelser, som det ærede 16de tingvalgte Medlem (Døcker) her har fremført om, at vi skulde gennemføre skærpede Regler ved Meddelelsen af Indfødsret. Det ærede Medlem maa ikke glemme, at vi herhjemme stiller Krav om et meget langvarigt Ophold, før vi optager fremmede paa vore Indfødsretslove. Det har hidtil været Praksis her i Tinget, at dem, der i mange Aar har lagt et Arbejde her i Landet, indrømmer man ogsaa Ret til de Goder, som Landet ellers giver de Borgere, der i en Aarrække har udført et Arbejde i Samfundet, og jeg vil meget beklage, om vi skulde ind paa en anden Vej, opstille skærpede Regler paa dette Omraade og nægte de gamle, som har arbejdet længe her i Landet, at komme ind under vore humane Love, blot for at spare en mindre Udgift — for det bliver jo ikke meget, der kan spares paa dette Omraade. Det vilde være at forlade den Vej, Landstinget hidtil har fulgt, idet man snarere i de Aar, jeg har haft Sæde her, har stillet sig mere og mere imødekommende overfor disse Mennesker.

Marie Hjelmer: Jeg vil gerne sige til den højtærede Indenrigsminister, at jeg har ikke tænkt paa at stille noget Forslag om Ændring i det foreliggende Lovforslag, og jeg har langt mindre tænkt paa at rokke ved det skandinaviske Samarbejde. Men jeg rettede et Spørgsmaal til den højtærede Indenrigsminister, og det fik jeg ikke Svar paa. Indenrigsministeren taler om Hensynet til Børnene. Det har jeg ikke nævnt, og jeg kan saa udmærket godt forstaa, at der maa være bestemte Regler om, hvilken Indfødsret eventuelle Børn faar. Men med Hustruen er det dog en anden Sag, og jeg mener, at det for hende maa være en personlig Ret, og at hun selv maa bestemme, hvilken Nationalitet hun vil tilhøre.

H. Trier: Jeg vil blot udtale, at ogsaa jeg ser anderledes paa Spørgsmaalet om skærpede Regler for Indfødsrets Meddelelse end det ærede Medlem, der rejste denne Sag, og at jeg derfor tager mit Forbehold med Hensyn til Afgørelsen af dette, naar Sagen senere kommer til Behandling.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede 16de tingvalgte Medlem (Døcker) gik nu lidt videre, end Tilfældet var i hans første Udtalelser, thi nu udtalte det ærede Medlem Ønsket om, at man kunde naa til skærpede Regler for Tildeling af Indfødsret, Regler, som jo ikke er indeholdt i § 5, der blot i al Almindelighed fastslaar, at dansk Indfødsret kan erhverves i Henhold til § 50 i Grundloven, altsaa ved særlig Lov. Jeg tror egentlig talt ikke, vi trænger til skærpede Regler. De Regler, vi har, er efter min Mening gode nok og fyldestgørende, blot de hævdes. Men her er det, Vanskelighederne møder os og ikke mindst fra den høje Rigsdags Side, thi jeg kan forsikre det ærede Medlem, at er der noget, der skaffer mig mange Besøg af ærede Rigsdagskolleger i Løbet af den Periode, i hvilken Indfødsretslovsforslaget udarbejdes, saa er det netop Ønskerne om, at Personer, hvis Optagelse af den ene eller den anden Grund er tvivlsom, maa blive optaget paa Listen, og jeg kan forsikre det ærede Medlem, at netop saadanne Henvendelser giver Anledning til mange og saare besværlige Overvejelser i Indenrigsministeriet. De bliver langt fra altid imødekomet, men naar saa Lovforslaget kommer til Behandling i dette høje Ting, og Udvalget gennemgaar Listen over de Personer, der er optaget, og man finder, at Hr. den eller den eller Fru den eller den, som et eller andet æret Medlem har interesseret sig for, ikke findes paa Listen, da rejses Spørgsmaalet øjeblikkelig, og mere end en Gang er det da håndt, at Personer er kommet med, skønt de vitterligt, hvis man vil hævde Reglerne, som de nu en Gang er fastsat, maatte være udelukket paa Grund af, at de har faaet Fattighjælp, eller at deres Ophold ikke har været tilstrækkelig langvarigt, eller fordi Muligheden af, at de straks vilde komme ind under den sociale Lovgivnings Hjelpeforanstaltninger, er til Stede, eller andet lignende.

Jeg tror derfor i Virkeligheden slet ikke, det er skærpede Regler, vi trænger til, men det er maaske en lidt fastere Haandhæven af de i og for sig tilstrækkelig gode Regler, vi har. Men der vil jeg ganske